

مقایسه میزان امید به زندگی و سلامت روان در میان دانش آموزان مدارس نمونه دولتی در دوران کرونا

الهام علی نیا دون^۱، محمدباقر فرقانی اوزرودی^۲

^۱ کارشناس ارشد تکنولوژی آموزشی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران

^۲ کارشناس ارشد تربیت بدنی، آموزش و پرورش شهرستان بابل، ایران (نویسنده مسئول)

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی و مقایسه رابطه امید به زندگی با سلامت روان در دانش آموزان دختر و پسر دبیرستان های نمونه دولتی شهرستان بابل در شرایط کرونا انجام شد. روش پژوهش توصیفی- همبستگی بود که به شیوه میدانی انجام گرفت. جامعه آماری کلیه دانش آموزان دختر و پسر دبیرستان های نمونه دولتی شهرستان بابل بودند که بر اساس نمونه گیری تصادفی چند مرحله تعداد ۱۵۰ نفر انتخاب شدند. به منظور سنجش متغیر امید به زندگی، از پرسشنامه امید اسنایدر و به منظور سنجش سلامت روان، از پرسشنامه سلامت عمومی گلدبرگ (GHQ-۲۸) استفاده شد. برای بررسی همبستگی بین مولفه ها از آزمون پیرسون و برای مقایسه بین نتایج مولفه ها از آزمون تی دو گروه مستقل استفاده گردید. نتایج تحقیق نشان داد که در مقایسه با امید به زندگی و سلامت روان به ترتیب دختران با اختلاف ۸/۹۲ و ۶۴/۹۳ میانگین کمتری نسبت به پسران در این مدارس داشتند. در مقایسه ی سلامت روان یافته ها نتایج مستقیمی با سطح امید به زندگی در دختران و پسران داشته است از این رو میانگین میزان افسردگی و نارساکنش وری اجتماعی در دختران بیشتر از پسران بود. سلامت روان و امید به زندگی در هر مقطعی نیازمند به بررسی و توجه است چرا که با تغییر متغیر احتمال آسیب جدی به این دو مشخصه چندان بعید نیست و می تواند صدمه ای جدی به خود شخص، خانواده، موقعیت اجتماعی و فرهنگی و موقعیت های شغلی او در آینده وارد کند.

واژه های کلیدی: امید به زندگی، سلامت روانی، دانش آموزان، مدارس نمونه دولتی.